

Sire Marcus Miller P7

Kleur:	wit (ook in sunburst verkrijgbaar)
Lak:	polyester
Body:	elzen
Hals:	esdoorn, geschroefd
Toets:	palissander, blokinleg
Frets:	20, medium small
Elementen:	Marcus Super P + J
Bediening:	volume, toon, balans, hoog, mid, midfrequentie, bas, actief/passief-schakelaar

Elektronica:	Marcus Heritage-3 met middle frequency control
Brug:	Vintage-type, heavy mass
Stemmechanieken:	Vintage-type
Hardware:	nikkel
Mensuur:	34 inch
Breedte bij topkam:	46 mm
Land van herkomst:	Indonesië
Linkshandig:	ja
Winkelprijs:	€ 599,-
www.sire-usa.com * www.tma-benelux.com	

klassieker

P en verder

Nu wordt het interessant. De volgende knoppen doen hun werk alleen als we de bas op actief schakelen. Er is een mini-kantel-schakelaar voor actief/passief. Ik merk dat ik snel voor de actieve stand kies om de lage B het lekkerst te laten klinken. Nog even een algemene tip: haal na het spelen wel je kabel uit je bas, want anders loopt de batterij langzaam maar zeker leeg. Terug naar de knoppen. De derde knop is voor het hoog. In de neutrale stand heb je al die typische P-sound, maar met bandrepetities draaide ik er een beetje hoog bij om door het geluid te prikken. De mid-knop is weer een gestapelde knop. De onderste bepaalt de mid-frequentie die je wilt 'cutten' of 'boosten', dat je vervolgens met de bovenste knop doet. Voor de liefhebber van de traditioneel simpele P-bas is het misschien te ingewikkeld, maar het is fijn dat de optie er is en de fijnproever zal er zeker blij mee zijn. En laten we niet vergeten dat Marcus wil dat de functie er is. Hèhè, de laatste knop. Eindelijk! De laatste in de rij is een volumeregelaar voor de lage tonen. Ik heb lang gedacht dat het een

gain-knop was, omdat het volume hoger werd en het geluid duwender en agressiever als je de knop opendraait. Mijn oude buizen-Bassman heeft een beetje moeite met al het laag, maar op de modernere Genz Benz wordt de sound heerlijk vet.

Eind goed...

Zijn er minpuntjes? 'Hoe kunnen ze het er voor maken', is een veelgehoorde opmerking over Sire. Om een bas zo scherpgeprijsd aan te bieden moet er wel wat bezuinigd zijn. Om een bas echt te leren kennen, moet je hem langer in bezit hebben en, zoals vermeld, heb ik die ervaring met de J-broer. De elementschroefjes zijn van vrij zacht staal gemaakt, dus je draait ze al snel dol, zeker als je niet exact de juiste schroevendraaier hebt. En zelfs dan is voorzichtigheid geboden. Ditzelfde geldt voor het

afstellen van de halspen, dat bij mij een paar keer moest gebeuren na optredens in het buitenland. Er zit nu al wat ruimte tussen inbusleutel en halspen, en dat is spannend.

Maar eind goed al goed: de Sire P7 is een prima bas, die goed bespeelbaar is en een fijn geluid heeft, en zoals gezegd is de prijs zeer scherp. Voor de test heb ik me vooral op het P-element gefocust. Passief heb je het echte P-geluid, dat actief vervolgens fijn naar wens is af te stellen, waardoor je - zeker in een bandsituatie - altijd het geluid vindt om door een mix te prikken. De koper van een viersnarige versie zal dus de mooie keuze hebben tussen 'old school' passief en de vele mogelijkheden die de EQ biedt. Op deze vijsnarige versie merkte ik dat de B het lekkerst klinkt met de juiste actieve instelling. ■

'In de passieve stand heb je het echte Precision-geluid'